

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11. februára 2009 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Jozefa Kanderu a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci proti obvinenému **Š. B.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 2 To 26/08 zo dňa 10. júla 2008 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. obvineného **Š. B.** **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením krajský súd podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obvineného **Š.B.** podaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 13. februára 2008, sp. zn. 5 T 123/2006, ktorým bol obvinený **Š.B.** uznaný vinným zo spáchania trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006. Za to mu bol podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložený trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov a osem mesiacov so zaradením pre výkon trestu do II. (druhej) nápravno výchovnej skupiny (podľa § 39a ods. 2 písm. b/, ods. 3 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006).

Obvinený **Š.B.**, prostredníctvom obhajcu podal proti uzneseniu krajského súdu dovolanie, uplatniac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por., teda s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia ako aj, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por., hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

Obvinený v odôvodnení dovolania vyjadril názor, že rozsudok Okresného súdu Poprad nemá oporu vo vykonaných dôkazoch, pretože súd tieto vyhodnotil v rozpore so základnými zásadami platného trestného práva hmotného i procesného. Aby bolo možné konštatovať, že došlo k trestnému činu vraždy je potrebné, aby bolo bez pochybností preukázané že, došlo k smrti človeka, pričom preukázať smrť a jej príčinu je možné len znaleckým dokazovaním. V predmetnom prípade, keďže telo poškodenej nebolo nájdené, nebola jej smrť dokázaná. V tomto smere súd vychádzal len z priznania obžalovaného, ktoré nebolo podopreté žiadnymi ďalšími hodnovernými dôkazmi.

V ďalšej časti odôvodnenia dovolania obvinený namietal, že nebola naplnená ani subjektívna stránka jeho konania, keďže vykonaným dokazovaním nebolo preukázané jeho úmyselné konanie s cieľom usmrtiť poškodenú. V tomto smere súd hodnotil dôkazy jednostranne v jeho neprospech, pretože vôbec nevzal do úvahy tvrdenia obvineného, že v inkriminovanom čase mal snahu s poškodenou hovoriť a odovzdať jej dar. Ak došlo ku konfliktu, tak išlo o impulzívne konanie a nie o vopred naplánovaný čin. Úmysel obvineného nie je možné vyvodiť na základe jeho následného konania, keď mal snahu ukryť telo poškodenej.

Dovolateľ ďalej dôvodil, že súd pri svojom rozhodnutí nesprávne vychádzal z priznania obvineného vo výpovedi zo dňa 6. apríla 2006, keďže obvinenie voči Š. B. bolo uznesením vyšetrovateľa vznesené až dňa 7. apríla 2006. Namietal tiež, že súd uveril jeho prvému priznaniu (a to len v časti výpovede, ktorá svedčí v jeho neprospech) a nie až priznaniu urobenému na hlavnom pojednávaní.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného a aby napadnuté uznesenie Krajského súdu v Prešove i rozsudok Okresného súdu Poprad zrušil.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Poprade vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniam obvineného uviedla, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné, pretože podľa jej názoru neboli porušené žiadne zákonné ustanovenia v jeho neprospech, a teda dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. nie sú splnené.

Poškodená E.G. vo svojom vyjadrení uviedla, že s dovolaním obvineného Š.B. nesúhlasí, pretože považuje rozhodnutia Okresného súdu Poprad i Krajského súdu v Prešove za spravodlivé.

K dovolaniu sa vyjadrila aj splnomocnená zástupkyňa poškodenej. Vo svojom písomnom vyjadrení namietala, že dovolanie obvineného sa opiera len o námietky týkajúcich sa skutkových zistení, ktoré však nie je možné dovolaním preskúmať. Dovolanie nepovažuje za odôvodnené ani na základe ustanovenia § 371 písm. g/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na nezákonne vykonaných dôkazoch.

Podľa jej názoru, dôvody dovolania tak ako boli uplatnené dovolateľom (podľa § 371 písm. g/, písm. i/, písm. j/ Tr. por.) nie sú akceptovateľné, a preto navrhla dovolanie obvineného v zmysle § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím uznesenie Krajského súdu v Prešove ako odvolacieho súdu, ktorým bolo zamietnuté odvolanie obvineného Š. B. podané proti rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým bol uznaný vinným a bol mu uložený trest. Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie bolo podané obvineným prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 Tr. por. K podaniu dovolaní došlo na Okresnom súde v Poprade, t.j. v mieste podľa § 370 Tr. por.

V dovolaní musí byť ďalej uvedené, z akých dôvodov je rozhodnutie napadané, tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo. Obvinený poukázal na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. teda, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, na dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo

na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, a uplatnil aj dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., teda, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

Z obsahu relevantných častí trestného spisu vyplýva, že trestné stíhanie bolo začaté a obvinenie obvinenému Š. B. bolo vznesené uzneseniami vyšetrovateľa Policajného zboru zo dňa 7. apríla 2006, č. ČVS: KRP- 9/OVVK-2006. Toho istého dňa bol obvinený vypočutý, ako zadržaný – podozrivý, v ktorej výpovedi sa k spáchaniu činu v plnom rozsahu priznal a podrobne popísal spôsob usmrtenia poškodenej, uviedol miesto, na ktoré jej telo následne odviezol a popísal tiež svoje konanie pri jeho zakopaní.

V ten istý deň bol opätovne vypočutý v procesnom postavení obvineného, pričom svoje konanie rovnako podrobne popísal, s prezentovaním amnézie na časový výsek iba tej časti skutkového deja, v ktorej uviedol, akým spôsobom poškodenú usmrtil.

Túto výpoveď v podstate zopakoval aj dňa 11. apríla 2006 pri výsluchu sudkyňou Okresného súdu Poprad.

Vo veci boli v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní vypočutí svedkovia - pracovníci 1. operatívneho oddelenia ÚJKP Poprad, J. K. a B. P. a pracovník Oddelenia pátrania a evidencií OR PZ Poprad M. E., ktorí zhodne vypovedali o priebehu vyšetrenia obvineného na Oddelení aplikovanej psycho-fyziológie Kriminalistického a expertízneho ústavu v Pezinku, najmä k okolnostiam zásadnej zmeny postoja obvineného Š. B. k danej veci a o spôsobe jeho priznania sa.

Vo veci bol vykonaný aj celý rad ďalších dôkazov (výpovede svedkov, znalecké dokazovanie znalcami z odboru súdneho lekárstva a z odboru psychiatrie a psychológie).

Obvinený oprel svoje dovolanie predovšetkým o dôvod uvedený § 371 ods.1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého zákonného ustanovenia napadnuté rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Obvinený je toho názoru, že okresný súd viaceré dôkazy nevykonal vôbec, resp. tie ktoré vykonal nesprávne vyhodnotil. Podľa jeho presvedčenia nebol v rámci trestného konania získaný a vykonaný

taký dôkaz, ktorý by preukazoval, že došlo k smrti poškodenej a ktorý by ho usvedčoval zo spáchania jej úmyselného usmrtenia.

Obvinený v tejto časti svojho dovolania sa prevažne zaoberal rozborom dôkaznej situácie a jednotlivých vo veci vykonaných dôkazov, pričom namietal správnosť zisteného skutkového stavu najmä na základe priznania obvineného.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto smere uzavrel, že právny názor dovolateľa nie je možné akceptovať, pretože tento predstavuje prevažne iba jeho subjektívny názor a ako taký nemôže zakladať záver o nezákonnosti vykonania dokazovania v posudzovanej veci. V danej súvislosti treba zdôrazniť, že výpovede vypočutých svedkov K., P. a E. boli vykonané v súlade so všetkými procesnými zákonnými ustanoveniami a tieto je treba považovať za plne relevantné aj z hľadiska hodnotenia ich vecnej stránky.

Na druhej strane vo veci neboli vykonané žiadne také dôkazy, na základe ktorých by bolo možné zásadne spochybniť priznanie obvineného, a taktiež ani správnosť a zákonnosť výsledkov dokazovania v celom svojom súhrne. Najvyšší súd v danej súvislosti iba zdôrazňuje, že modifikovaná výpoveď obvineného zo dňa 7. apríla 2006 v časti, v ktorej uviedol selektívny výpadok pamäte, v kontexte aj so závermi znalca z odboru psychológie vyznieva krajne nevierohodne a ako takú ju prvostupňový súd aj správne vyhodnotil.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por., je že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych väd, ale nie na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, prípadne korigovať len odvolací súd (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd nie je všeobecnou treťou

inštanciou zameranou na preskúvanie všetkých rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy, bez toho aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie potrebných okolností prípadne potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu podľa § 379 ods. 2 Tr. por. Možnosti podania dovolania musia byť preto obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy prvého a druhého stupňa. V trestnej veci obvineného Š. B. to teda znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie, podľa ktorého obvinený spáchal skutok tak, ako je uvedené v rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými skutkovými závermi sa stotožnil aj odvolací súd. Tieto skutkové okolnosti obsiahnuté v popise skutku potom poskytujú spoľahlivý podklad pre naplnenie všetkých zákonných znakov trestného činu vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, zo spáchania ktorého trestného činu bol obvinený uznaný vinným.

Obvinený vo svojom dovolaní menovite uviedol aj dovolací dôvod podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por., teda z dôvodu, že odvolací súd zamietol odvolanie podľa § 316 ods. 1, hoci na to neboli splnené zákonné dôvody.

V danej súvislosti treba pripomenúť, že podľa § 316 ods. 1 Tr. por. odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.

Z napadnutého uznesenia krajského súdu vyplýva, že odvolanie obvineného Š. B. bolo zamietnuté pre jeho nedôvodnosť podľa § 319 Tr. por. a nie pre niektorý z dôvodov uvedených vo vyššie citovanom ustanovení § 316 ods. 1 Tr. por. Preto dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. j/ Tr. por. je v danom prípade irelevantný.

Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok obvineného, nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Š. B. na neverejnom zasadnutí odmietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 11. februára 2009

JUDr. Pavol T o m a n , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia: Kristína Cíhová